

i andre Sager, var Faren endda ikke saa stor. Men det staar der ikke, og efter Lovforslagets øvrige Affattelse bliver Resultatet, at han afskæres fra at faa sin Tvist afgjort ved Voldgift uden at have andre Børgeres Ret til at gaa til de almindelige Domstole, og det er ganske urimeligt. Jeg vil derfor meget tilraade, at man søger at faa denne Bestemmelse forandret. Jeg kan ikke tro andet, end at man maa kunne faa Landstinget i Tale, naar man gør disse Ændringer, som ikke ere meget betydelige.

Skal man overhovedet gøre nogen Realitetsforandring — og det, som jeg har omtalt, angaar jo Realiteter —, kunde man med det samme gøre et Par formelle Ændringer. I Lovforslaget, som det tidligere var affattet, gjorde vi os i Folketinget Umage for at have et dansk og jævnt Sprog. Her er indført et i Lovgivningssproget hidtil om ikke ukendt, saa dog i alle Tilfælde ikke hyppigt forekommende Udtryk: Regres. Der er ikke nogen Grund til at indføre det, det er jo uforstaaet af dem, der ikke tilfældigvis have den latinske Oprindelse i Hovedet, og det er ganske unødvendigt at indføre saadanne Udtryk. Vi udsatte saadanne Udtryk som „Eksekution“ og satte „Fuldbyrdelse“. I Stedet for „eksekvere“ satte vi „tvangsfuldbyrde“, i Stedet for „Minimum“ satte vi „Mindstemaal“. Disse Bestræbelser ere berettigede og gavnlige, og dem burde vi følge ogsaa her. Skulle vi derfor indføre Realitetsændringer, som jeg tror, vi bør, bør vi ogsaa passe paa disse Formforandringer. Jeg tillader mig at mene, at vi efter en kort Førstebehandling skulle give Lovforslaget en ganske kort Udvalgsbehandling, saa at vi hurtig kunne faa Ændringer gennemførte paa de Punkter, hvor det er nødvendigt, hvorefter vi kunne skynde os at faa Loven op til Landstinget og forhaabentlig faa den vedtagen. Saa vil der kunne komme en god Lov ud af den.

N. C. Jensen: Det glæder mig overordentligt, at det i Aar ser ud til, at dette lille Lovforslag, som der i Fjor blev gjort saa store Bestræbelser for at gennemføre, kan blive ophøjet til Lov. Om Sagen stiller sig saaledes, at der ikke kan foretages

nogen som helst Ændring i Lovforslaget, uden at man risikerer, at det ikke bliver til Lov, ved jeg ikke, der er i hvert Fald Udtalelser, der kunde tyde derpaa. Det forekommer mig dog, at der er et enkelt Punkt i Lovforslaget, som det vil være af den største Betydning at faa ændret. Der blev i Fjor udfoldet Bestræbelser for at komme bort fra, at det kun var dem, der ved Handelens Indgaaelse gik ind paa at underkaste sig Voldgift, Lovforslaget kom til at omfatte, og Bestræbelserne gik ud paa at faa Loven til at omfatte mange flere, nemlig alle dem, der ikke ved Handelens Indgaaelse udtrykkelig vedtage, at de ønske Stridighederne afgjorte efter den almindelige Retspraksis. Det forekommer mig at være saa stort et Fremskridt, at det skulde man gerne baade i Princippet og ogsaa i Virkeligheden bevare. I Princippet er det bevaret i Lovforslaget, men jeg er ikke ganske vis paa, at man ikke ved et Par i Landstinget foretagne Ændringer har afstedkommet nogen Fortræd i Retning af, at Folk praktisk vil søge at frigøre sig fra Loven, fordi man vil sige som saa, at der er sat Bestemmelser ind, der kunne være meget generende, og som det ogsaa i enkelte Tilfælde kan være umuligt at efterkomme. Man vil da ikke risikere at gaa ind under den Lovs Bestemmelser, men ved Handels Indgaaelse forlange, at mulige Tvistigheder skulle afgøres efter de sædvanlige Retsregler.

Det, jeg sigter til, er, at der staar i 4de Stykke af § 4, at Formanden giver med 3 Døgns Varsel begge Parterne fornøden Meddelelse o. s. v. Det ærede Medlem for Slagelse (Lange), der omtalte dette, havde aabenbart Ret i, at dette Punkt, der er indsat i Landstinget, er et noget svagt Punkt. Thi dersom det skal forstaaes saaledes, som det staar, i sin fulde Udstrækning, er det sikkert, at der ved mange Handels Indgaaelse vil blive sagt, at 3 Døgns Varsel er absolut for kort en Frist, og for nu ikke at risikere noget vil man frigøre sig for denne Lov ved at forlange, at mulige Tvistigheder afgøres efter den almindelige Retspraksis. Jeg kan ikke tænke mig, at Lovforslaget kunde strande paa, at man udvidede denne Frist fra 3 til 6 eller 8 Døgn, eller at det kunde af-